

:: KOTIČEK GOSPODA :: DOROPOLJSKEGA

Zapravljivec.

Iz šol. zvezkov štirirazredne ljudske šole pri Sv. Jurju ob Taboru.

Franica Urankarjeva:

Imel sem lepo domačijo, a vse je šlo rakom žvižgat. Ljudje so me premotili, in šli smo v gostilnico; tam smo kvartali, popivali in se tudi kregali, če je bilo treba. Iz gozda sem prodal les in pšenico časih že v klasju; nisem mogel počakati, da bi dozorela. Šli so voli in tudi zadnja kravica iz hleva. Nazadnje so mi na dražbi prodali domačijo.

Žena je bila pridna in delavna in ni ji bilo po godu, da sem tako popival, a rekel sem ji, da sem jaz gospodar. In tako sem zapravlil vse svoje imetje.

Gabrijela Slantinškova:

Imel sem lepo domačijo, ki sem jo dalje časa prav pridno oskrboval. Sčasoma so me ljudje tako premotili s pijačo, da sem začel redno popivati. Veseli smo bili pri polnih kozarčkih vina. Večkrat se je pripetilo, da smo postali glasnejši pri govorenju, časih smo se tudi stepli. Toliko časa sem popival, da mi je zmanjkalo v žepu prostih denarjev.

Odvaditi se nisem mogel pijačevanja, zato sem začel prodajati. Najprej sem prodal iz gozda les. Pšenico sem prodal že v klasju. Imel sem par voličkov in nekaj krav. A še te sem prodal iz hleva. Nazadnje so mi prodali kmetijo.

Imel sem sicer dobro ženo, ki se je vsak dan trudila ter me prosila, naj se vendar odvadim pijačevanja. A zmerom sem ji odgovarjal: „Pusti me v miru, jaz sem gospodar.“ Tako je šlo vse rakovo pot.

Franja Divjakova:

Po očetu sem prevzel lepo, nezadolženo posestvo. Nekaj časa sem marljivo vodil gospodarstvo, a naposled so me premotili ljudje, da sem pustil gospodarstvo in začel popivati. Gospodarstvo je bilo brez gospodarja in tako je šlo rakovo pot. Ko že nisem imel denarja, da bi popival, sem prodal les iz gozda. Ker mi je že tega denarja zmanjkalo, sem prodal pšenico, ki je še zorela. Tako je šlo naprej. Prodaj sem voličke, in šel je tudi zadnji rep iz hleva. Ko sem se pa še vedno bolj in bolj pogrezal v dolgove, so mi končno prodali na dražbi vso domačijo.

Imel sem sicer pridno ženko, ki me je vedno prosila, naj se poboljšam, a jaz se nisem zmenil za te prošnje, češ, jaz sem gospodar hiše.

Tako sem zapravlil in pognal po grlu vso domačijo.

Marija Kosova:

Podedoval sem lep dom in lepo posestvo. Toda ni mi bilo veliko mar za oboje. Tembolj pa sem se zanimal za polno kupico in vesele vinske tovariše. Z njimi sem popival in igral cele noči. Razume se, da je moralo doma vse rakovo pot. Zaman se je trudila in mučila uboga žena. Zaman me je prosila, naj odneham od pijačevanja. Zapovedal sem ji molčati, kakor je že sploh takih navada.

Šlo je iz hleva govedo za govedom, šel je gozd, šlo je polje in danes hiša in vse, kar mi je še ostalo. Kakor vedno, se je uresničil tudi pri meni pregovor: „Pijanec se izpreobrne, kadar se v jamo zvrne.“

